

Obsah

II *Nelegislativní akty*

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY

- ★ **Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o zdokonalení tvorby právních předpisů** 1

II

*(Nelegislativní akty)***INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY****INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODA MEZI EVROPSKÝM PARLAMENTEM, RADOU EVROPSKÉ UNIE A EVROPSKOU KOMISÍ O ZDOKONALENÍ TVORBY PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ****INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODA****ze dne 13. dubna 2016****o zdokonalení tvorby právních předpisů**

EVROPSKÝ PARLAMENT, RADA EVROPSKÉ UNIE A EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 295 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropský parlament, Rada a Komise (dále jen „tři orgány“) se zavazují k loajální a transparentní spolupráci v průběhu celého legislativního cyklu. V této souvislosti připomínají rovnoprávné postavení společných normotvůrců zakotvené ve Smlouvách.
- (2) Tři orgány uznávají, že nesou společnou odpovědnost za tvorbu vysoce kvalitních právních předpisů Unie a za zajišťování toho, aby se tyto právní předpisy zaměřovaly na oblasti, kde evropským občanům přináší největší přidanou hodnotu, aby co nejúčinněji a nejúčelněji přispívaly k dosahování společných cílů politik Unie, aby byly co nejjednodušší a nejjasnější, aby zabraňovaly nadměrné regulaci a administrativní zátěži pro občany, správní orgány a podniky, zejména malé a střední podniky, a aby jejich koncepce usnadňovala provádění ve vnitrostátním právu i praktické uplatňování a posilovala konkurenceschopnost a udržitelnost hospodářství Unie.
- (3) Tři orgány připomínají závazek Unie vydávat právní předpisy pouze tam, kde je to nutné, a v míře, do jaké je to nutné, v souladu s článkem 5 Smlouvy o Evropské unii o zásadách subsidiarity a proporcionality.
- (4) Tři orgány připomínají úlohu a odpovědnost vnitrostátních parlamentů, jak je stanoví Smlouvy v Protokolu č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii, připojeném ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a v Protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality, připojeném ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie.
- (5) Tři orgány souhlasí, že při stanovování legislativního programu je třeba plně zohlednit analýzu případné „evropské přidané hodnoty“ jakéhokoli navrhovaného opatření Unie, jakož i posouzení nákladů vyplývajících z neexistence společného postupu („cost of non-Europe“) na úrovni Unie.
- (6) Tři orgány se domnívají, že k dosahování cíle v podobě zdokonalení tvorby právních předpisů budou přispívat konzultace s veřejností a se zúčastněnými stranami, zpětné vyhodnocování stávajících právních předpisů a posuzování dopadů u nových iniciativ.
- (7) V zájmu snazšího vyjednávání v rámci řádného legislativního postupu a zlepšení uplatňování článků 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie tato dohoda stanoví zásady, podle nichž bude Komise před přijetím aktů v přenesené pravomoci shromažďovat všechna nezbytná odborná fakta.

- (8) Tři orgány potvrzují, že cíle spočívající ve zjednodušení právních předpisů Unie a snížení regulační zátěže by měly být sledovány, aniž by tím bylo dotčeno dosahování politických cílů Unie, jak je uvedeno ve Smlouvách, nebo ochrana integrity vnitřního trhu.
- (9) Tato dohoda doplňuje následující dohody a prohlášení o zdokonalení tvorby právních předpisů, k jejichž dodržování se tři orgány i nadále plně hlásí:
- interinstitucionální dohodu ze dne 20. prosince 1994 – Zrychlená pracovní metoda pro úřední kodifikaci právních předpisů ⁽¹⁾,
 - interinstitucionální dohodu ze dne 22. prosince 1998 o společných pokynech k redakční kvalitě právních předpisů Společenství ⁽²⁾,
 - interinstitucionální dohodu ze dne 28. listopadu 2001 o systematichtějším využívání metody přepracování právních aktů ⁽³⁾,
 - společné prohlášení ze dne 13. června 2007 o praktických opatřeních pro postup spolurozhodování ⁽⁴⁾,
 - společné politické prohlášení ze dne 27. října 2011 Evropského parlamentu, Rady a Komise o informativních dokumentech ⁽⁵⁾,

SE DOHODLY TAKTO:

I. SPOLEČNÉ ZÁVAZKY A CÍLE

1. Tři orgány se dohodly, že se budou prostřednictvím řady iniciativ a postupů stanovených v této dohodě zasazovat o zdokonalení tvorby právních předpisů.
2. Tři orgány připomínají význam, který přikládají metodě Společenství, a souhlasí, že při výkonu pravomocí a v souladu s postupy stanovenými ve Smlouvě budou dodržovat obecné zásady práva Unie, jako jsou demokratická legitimita, subsidiarita, proporcionalita a právní jistota. Dále souhlasí, že budou při přípravě právních předpisů Unie prosazovat jednoduchost, jasnost a důslednost a co největší transparentnost legislativního procesu.
3. Tři orgány se shodují na tom, že právní předpisy Unie by měly být srozumitelné a jasné, umožňovat občanům, správním orgánům a podnikům snadno pochopit jejich práva a povinnosti, obsahovat odpovídající požadavky na podávání zpráv, monitorování a hodnocení, zabránovat nadměrné regulaci a administrativní zátěži a být praktické z hlediska provádění.

II. PROGRAMOVÁNÍ

4. Tři orgány se dohodly, že budou posilovat přípravu jednoletých a víceletých programů Unie podle čl. 17 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii, který pověřuje Komisi úkolem iniciovat přijímání jednoletých a víceletých programů.

Víceleté programy

5. K usnadnění dlouhodobého plánování si tři orgány po jmenování nové Komise vymění názory na hlavní cíle politik a priority tří orgánů pro nové období, a kdykoli to bude možné, i na jejich předběžný harmonogram.

Z iniciativy Komise tři orgány podle potřeby vypracují společné závěry, které podepíší předsedové tří orgánů.

Tři orgány z iniciativy Komise provedou v polovině období přezkum těchto společných závěrů a podle potřeby je upraví.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 102, 4.4.1996, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. C 73, 17.3.1999, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 77, 28.3.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 145, 30.6.2007, s. 5.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 15.

Jednoleté programy – pracovní program Komise a interinstitucionální plánování

6. Komise provede před přijetím svého ročního pracovního programu (dále jen „pracovní program Komise“) i po jeho přijetí dialog s Evropským parlamentem a Radou. Tento dialog bude zahrnovat:

- a) dvoustranné výměny názorů v rané fázi k iniciativám pro nadcházející rok se uskuteční ještě před předložením písemného příspěvku předsedy Komise a jejího prvního místopředsedy, kde budou dostatečně podrobně uvedeny body zásadního politického významu pro nadcházející rok a kde budou obsaženy údaje o návrzích, které Komise zamýšlí vzít zpět (dále jen „prohlášení o záměru“);
- b) v návaznosti na rozpravu o stavu Unie, a před přijetím pracovního programu Komise, bude mít Evropský parlament a Rada na základě prohlášení o záměru výměnu názorů s Komisí;
- c) výměnu názorů tří orgánů na přijatý pracovní program Komise podle bodu 7.

Komise náležitým způsobem zohlední názory vyjádřené Evropským parlamentem a Radou v každé fázi dialogu, včetně jejich žádosti o iniciativy.

7. V návaznosti na přijetí pracovního programu Komise a na jeho základě si tři orgány vymění názory na iniciativy pro nadcházející rok a dohodnou se na společném prohlášení o ročním interinstitucionálním plánování (dále jen „společné prohlášení“), které podepíší předsedové tří orgánů. Toto společné prohlášení vytyčí obecné cíle a priority pro nadcházející rok a určí body zásadního politického významu, jež se budou v legislativním procesu řešit přednostně, aniž by byly dotčeny pravomocí, jež společným normotvůrcům svěřují Smlouvy.

Plnění společného prohlášení budou tři orgány po celý rok v pravidelných intervalech monitorovat. Za tímto účelem se budou tři orgány během jara daného roku účastnit rozprav o plnění společného prohlášení v Evropském parlamentu nebo v Radě.

8. Pracovní program Komise bude zahrnovat zásadní legislativní a nelegislativní návrhy na následující rok, včetně zrušení, přepracování, zjednodušení a zpětvzetí. U každého bodu budou v pracovním programu Komise uvedeny tyto údaje, jsou-li k dispozici: zamýšlený právní základ; druh právního aktu; předběžný harmonogram pro přijetí Komisí; a jakékoli další relevantní procedurální informace, včetně informací o činnosti v oblasti posouzení dopadů a hodnocení.

9. Pokud Komise zamýšlí vzít legislativní návrh zpět, ať již bude po tomto zpětvzetí následovat přepracovaný návrh či nikoli, sdělí v souladu se zásadou loajální spolupráce a institucionální rovnováhy důvody pro toto zpětvzetí, a případně informace o následných krocích společně s přesným harmonogramem, a provede na tomto základě řádné interinstitucionální konzultace. Komise náležitým způsobem zohlední postoje společných normotvůrců a odpoví na ně.

10. Komise bezodkladně a podrobně posoudí požadavky na předložení návrhů legislativních aktů Unie vznesené Evropským parlamentem nebo Radou podle článku 225 nebo článku 241 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Komise na takové žádosti odpoví do tří měsíců a prostřednictvím přijetí zvláštního sdělení oznámí, jak v dané věci zamýšlí dále postupovat. Pokud se Komise rozhodne návrh nepředložit, sdělí dotčenému orgánu v odpovědi na tuto žádost podrobné důvody a předloží případně analýzu možných alternativ a zodpoví jakékoli dotazy, jež vznesli společní normotvůrci ve vztahu k analýzám týkajícím se evropské přidané hodnoty a nákladů vyplývajících z neexistence společného evropského postupu.

Komise, je-li o to požádána, představí svou odpověď v Evropském parlamentu nebo v Radě.

11. Komise bude v průběhu roku pravidelně aktualizovat informace týkající se jejího plánování a odůvodní veškerá zpoždění při předkládání návrhů zařazených do jejího pracovního programu. Komise bude o provádění svého pracovního programu pro daný rok pravidelně informovat Evropský parlament a Radu.

III. NÁSTROJE PRO ZDOKONALENÍ TVORBY PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Posouzení dopadů

12. Tři orgány se shodují na tom, že posouzení dopadů přispívají k lepší kvalitě právních předpisů Unie.

Posouzení dopadů jsou nástrojem, který má třem orgánům pomáhat přijímat informovaná rozhodnutí, ale nenahrazují politická rozhodnutí v rámci demokratického rozhodovacího procesu. Posouzení dopadů nesmí způsobit neodůvodněné zdržení legislativního procesu, ani ovlivňovat schopnost společných normotvůrců navrhnout změny.

Posouzení dopadů by se měla zabývat existencí, rozsahem a důsledky určitého problému a otázkou, zda jsou opatření na úrovni Unie zapotřebí či nikoliv. Měla by uceleným a vyváženým způsobem a za použití kvalitativních i kvantitativních analýz mapovat alternativní řešení a pokud možno případné krátkodobé a dlouhodobé náklady a přínosy a zhodnotit hospodářské, environmentální a sociální dopady. Měla by plně respektovat zásadu subsidiarity a proporcionality, stejně jako základní práva. Posouzení dopadů by se také měla, kdykoliv je to možné, zabývat náklady vyplývajícími z neexistence společného evropského postupu a dopady na konkurenceschopnost a administrativní zátěž plynoucí z jednotlivých variant, se zvláštním ohledem na malé a střední podniky („zelenou malým a středním podnikům“), digitální aspekty a územní dopad. Posouzení dopadů by měla být založena na přesných, objektivních a úplných informacích a měla by být přiměřená co do rozsahu a zaměření.

13. Komise bude provádět posouzení dopadů svých legislativních i nelegislativních iniciativ, aktů v přenesené pravomoci a prováděcích opatření, u nichž se očekávají významné hospodářské, environmentální nebo sociální dopady. Posouzení dopadů bude zpravidla připojeno k iniciativám v rámci pracovního programu Komise nebo ke společnému prohlášení.

Při posuzování dopadů Komise provede co nejrozsáhlejší konzultace. Regulační kontrolní výbor Komise bude u posouzení dopadů ověřovat jejich objektivní kvalitu. Konečné výsledky posouzení budou poskytovány Evropskému parlamentu, Radě a vnitrostátním parlamentům a v době přijetí iniciativy Komise budou spolu se stanovisky Regulačního kontrolního výboru zveřejňovány.

14. Evropský parlament a Rada při projednávání legislativních návrhů Komise plně zohlední posouzení dopadů Komise. Za tímto účelem musí být posouzení dopadů předkládána takovým způsobem, aby Evropský parlament a Rada mohly lépe posoudit rozhodnutí Komise.

15. Evropský parlament a Rada provedou posouzení dopadů ohledně svých podstatných změn návrhu Komise, jestliže to budou považovat z hlediska legislativního procesu za přiměřené a potřebné. Obecně platí, že východiskem pro další práci Evropského parlamentu a Rady bude posouzení dopadů provedené Komisí. Je na každém orgánu, aby vymezil definici „podstatné“ změny.

16. Komise může z vlastní iniciativy či na vyzvání Evropského parlamentu nebo Rady doplnit své vlastní posouzení dopadů nebo provést další analýzy, pokud to považuje za nezbytné. Komise přitom vezme v úvahu všechny dostupné informace, dosaženou fázi legislativního procesu a nutnost zamezit veškerým neodůvodněným zpožděním tohoto procesu. Společní normotvůrci plně zohlední veškeré dodatečné informace, jež jim Komise v této souvislosti poskytne.

17. O organizaci posouzení dopadů si rozhodne každý z orgánů sám, což se týká i vnitřních organizačních zdrojů a kontroly kvality. Tři orgány budou v pravidelných intervalech spolupracovat tak, že si budou vyměňovat informace o osvědčených postupech a metodikách týkajících se posouzení dopadů, což každému orgánu umožní dále zlepšit svou vlastní metodiku a postupy a zvýší soudržnost celkového posuzování dopadů.

18. Původní posouzení dopadů provedené Komisí a jakákoli další posouzení dopadů uskutečněná během legislativního procesu orgány se před dokončením legislativního procesu zveřejní a mohou se společně použít jako základ pro hodnocení.

Konzultace s veřejností a zúčastněnými stranami a zpětná vazba

19. Nedílnou součástí informovaného rozhodování a zajišťování kvalitnějšího přijímání právních předpisů jsou konzultace s veřejností a zúčastněnými stranami. Aniž jsou dotčena zvláštní ujednání, která se vztahují na návrhy Komise podle čl. 155 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, provede Komise před přijetím návrhu veřejné konzultace, a to otevřeným a transparentním způsobem tak, aby pravidla provádění a lhůty těchto veřejných konzultací umožnily co nejširší možnou účast. Komise bude obzvláště podporovat přímou účast malých a středních podniků a dalších koncových uživatelů na konzultacích. To bude zahrnovat i veřejné konzultace prostřednictvím internetu. O výsledcích konzultací s veřejností a zúčastněnými stranami bude Komise bez odkladu informovat společné normotvůrce a zpřístupní je veřejnosti.

Zpětné hodnocení stávajících právních předpisů

20. Tři orgány potvrzují, že je důležité, aby byla jejich práce hodnotící výsledky právních předpisů Unie, včetně souvisejících veřejných konzultací a konzultací se zúčastněnými stranami, organizována s důrazem na maximální důslednost a soudržnost.

21. Se svým víceletým plánem pro hodnocení stávajících právních předpisů seznámí Komise Evropský parlament a Radu a pokud možno do tohoto plánu zahrne jejich žádosti o podrobné hodnocení konkrétních oblastí politiky nebo právních předpisů.

Hodnocení plánuje Komise tak, aby bylo dodrženo načasování zpráv a přezkumů stanovené v právních předpisech Unie.

22. V rámci legislativního cyklu by měla hodnocení stávajících právních předpisů a politik, založená na účinnosti, účelnosti, relevanci, soudržnosti a přidané hodnotě, sloužit jako základ pro posouzení dopadů možných budoucích kroků. Za účelem posílení těchto postupů se tři orgány dohodly, že v právních předpisech budou tam, kde je to vhodné, stanovovány požadavky na podávání zpráv, monitorování a hodnocení. Zároveň však zamezí nadměrné regulaci a administrativní zátěži, zejména pro členské státy. V příslušných případech mohou být stanovovány i měřitelné ukazatele jakožto základ pro shromažďování dokladů o tom, jaké mají právní předpisy účinky v praxi.

23. Tři orgány souhlasí, že budou soustavně zvažovat používání ustanovení o přezkumu v právních předpisech a brát v úvahu čas, který je zapotřebí k provádění a ke shromažďování důkazů o výsledcích a dopadech.

Tři orgány zváží, zda by se mělo uplatňování některých právních předpisů omezit na určitou pevně stanovenou dobu („ustanovení o skončení platnosti“).

24. Tři orgány se navzájem včas informují, než přijmou nebo zrevidují své pokyny týkající se nástrojů pro lepší přijímání právních předpisů (veřejné konzultace a konzultace se zúčastněnými stranami, posouzení dopadů a zpětná hodnocení).

IV. PRÁVNÍ NÁSTROJE

25. V důvodových zprávách, jež jsou připojovány k předkládaným návrhům, Komise Evropskému parlamentu a Radě u každého návrhu vysvětlí a odůvodní volbu právního základu a druhu právního aktu. Komise by měla náležitým způsobem zohledňovat rozdíl v povaze a účincích mezi nařízeními a směrnici.

Komise v důvodových zprávách rovněž ozřejmí, proč jsou navrhovaná opatření opodstatněná z hlediska zásady subsidiarity a proporcionality a jak jsou slučitelná se základními právy. Komise v nich mimoto popíše rozsah a výsledky veškerých uskutečněných konzultací s veřejností a se zúčastněnými stranami a zpětných hodnocení stávajících právních předpisů.

Pokud se plánuje změna právního základu, v jejímž důsledku se řádný legislativní postup změní na zvláštní legislativní postup, nebo se počítá s nelegislativním postupem, vymění si tři orgány své názory na tuto změnu.

Tři orgány se shodují na tom, že volba právního základu je právním vymezením, jež se musí zakládat na objektivních skutečnostech, které podléhají soudnímu přezkumu.

Komise nadále v plné míře plní svou institucionální úlohu, jejímž cílem je zajistit, aby byly dodržovány Smlouvy a judikatura Soudního dvora Evropské unie.

V. AKTY V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI A PROVÁDĚCÍ AKTY

26. Tři orgány poukazují na důležitou úlohu, kterou v právu Unie mají akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty. Pokud se používají efektivně, transparentně a v odůvodněných případech, jedná se o nedílné nástroje zdokonalení tvorby právních předpisů, neboť tyto akty přispívají k jednoduchosti a aktuálnosti právních předpisů a k jejich účinnému a pohotovému provádění. Rozhodování o tom, zda využít akty v přenesené pravomoci či prováděcí akty a v jaké míře, přísluší v mezích stanovených Smlouvami normotvůrci.

27. Tři orgány uznávají nezbytnost sladit všechny stávající právní předpisy s právním rámcem zavedeným Lisabonskou smlouvou, a zejména nezbytnost přiřadit vysokou prioritu urychlené harmonizaci všech základních aktů, jež stále uvádějí regulativní postup s kontrolou. Komise tuto harmonizaci navrhne do konce roku 2016.

28. Tři orgány se dohodly na Obecné shodě o aktech v přenesené pravomoci a souvisejících vzorových ustanoveních (dále jen „obecná shoda“), které jsou připojeny k této obecné shodě. V souladu s obecnou shodou a v zájmu větší transparentnosti a intenzivnějších konzultací se Komise zavazuje zjišťovat před přijímáním aktů v přenesené pravomoci všechna nezbytná odborná fakta, a to mimo jiné prostřednictvím konzultací s odborníky z členských států a prostřednictvím veřejných konzultací.

Mimoto, kdykoli je v raných fázích přípravy návrhů prováděcích aktů zapotřebí širších odborných znalostí, využívá Komise podle potřeby skupin odborníků, cílených konzultací se zúčastněnými stranami anebo veřejných konzultací.

V zájmu zajištění rovného přístupu ke všem informacím obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států. Odborníci Evropského parlamentu a Rady mají mít automatický přístup na setkání skupin odborníků Komise, na něž jsou pozváni odborníci z členských států a jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

Komise může být pozvána na zasedání v Evropském parlamentu nebo v Radě, aby mohly proběhnout další výměny názorů na přípravu aktů v přenesené pravomoci.

Tři orgány zahájí jednání bez zbytečného odkladu po vstupu této dohody v platnost s cílem doplnit obecnou shodu o aktech v přenesené pravomoci o nezávazná kritéria pro uplatňování článků 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie.

29. Tři orgány se zavazují, že do konce roku 2017 a v těsné spolupráci zřídí společný rejstřík pro akty v přenesené pravomoci, jenž bude poskytovat dobře strukturovaným a uživatelsky vstřícným způsobem informace tak, aby se zvýšila transparentnost, usnadnilo plánování a zajistila sledovatelnost všech jednotlivých fází životního cyklu aktů v přenesené pravomoci.

30. Co se týče výkonu prováděcích pravomocí Komise, tři orgány souhlasí s tím, že v právních předpisech Unie je třeba se zdržet zavádění dalších procedurálních náležitostí, jež by pozměnily kontrolní mechanismy uvedené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾. Po výběrech, které své úkoly provádějí postupem stanoveným v tomto nařízení, by se nemělo požadovat, aby vykonávaly další funkce.

31. Pokud Komise uvede objektivní důvody založené na věcné souvislosti mezi dvěma či více přenesenými pravomocemi obsaženými v jednom legislativním aktu a jestliže legislativní akt nestanoví jinak, lze přenesené pravomoci spojovat. Konzultace při přípravě aktů v přenesené pravomoci slouží i k tomu, aby se ukázalo, mezi kterými přenesenými pravomocemi lze vidět věcnou souvislost. Evropský parlament nebo Rada v takových případech jasně uvedou, ke které přenesené pravomoci se jejich případná námitka vztahuje.

VI. TRANSPARENTNOST A KOORDINACE LEGISLATIVNÍHO PROCESU

32. Tři orgány uznávají, že řádný legislativní postup se rozvinul na základě pravidelných kontaktů ve všech fázích postupu. Zůstávají odhodlány k dalšímu zlepšování práce v rámci tohoto postupu v souladu se zásadami loajální spolupráce, transparentnosti, odpovědnosti a účinnosti.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

Tři orgány se shodují zejména na tom, že Evropský parlament a Rada jakožto společní normotvůrci mají vykonávat své pravomoci za rovných podmínek. Komise vykonává svou úlohu zprostředkovatele tím, že k oběma normotvorným složkám přistupuje stejně a při plném dodržování úloh, které třem orgánům přidělují Smlouvy.

33. Příslušnými postupy, včetně vzájemného dialogu, se tři orgány v průběhu legislativního procesu pravidelně vzájemně informují o své činnosti, o jednáních, která mezi nimi probíhají, a o případné jakékoliv zpětné vazbě, kterou jí mohou poskytnout zúčastněné strany.

34. Evropský parlament a Rada jakožto společní normotvůrci souhlasí, že je důležité udržovat již před interinstitucionálními jednáními těsné kontakty v zájmu dosažení lepšího vzájemného porozumění svým příslušným postojům. Za tímto účelem budou v rámci legislativního postupu usnadňovat vzájemnou výměnu názorů a informací, mimo jiné prostřednictvím pravidelného přizvání zástupců ostatních orgánů k neformálním výměnám názorů.

35. Evropský parlament a Rada v zájmu efektivnosti zajistí lepší synchronizaci, pokud jde o jejich zpracovávání legislativních návrhů. Evropský parlament a Rada budou konkrétně porovnávat orientační harmonogramy jednotlivých fází vedoucích ke konečnému přijetí každého legislativního návrhu.

36. V příslušných případech se mohou tři orgány domluvit na koordinaci úsilí v zájmu urychlení legislativního procesu, přičemž zajistí, že budou respektovány pravomoci normotvůrců a zachována kvalita právních předpisů.

37. Tři orgány se shodují, že poskytování informací vnitrostátním parlamentům jim musí umožnit plně vykonávat své pravomoci v souladu se Smlouvami.

38. Tři orgány zajistí transparentnost legislativních postupů na základě příslušných právních předpisů a judikatury, včetně odpovídajícího přístupu k trojstranným jednáním.

Zlepší komunikaci s veřejností v průběhu celého legislativního cyklu a zejména budou společně ohlašovat úspěšný výsledek legislativního procesu v rámci řádného legislativního postupu, jakmile dosáhnou dohody, a to konkrétně na společných tiskových konferencích nebo jinými vhodnými prostředky.

39. Tři orgány se zavazují, že v zájmu usnadnění sledovatelnosti jednotlivých fází legislativního procesu určí do 31. prosince 2016 způsoby dalšího rozvoje platforem a nástrojů za tímto účelem s cílem vytvořit zvláštní společnou databázi o aktuálním stavu legislativních návrhů.

40. Tři orgány uznávají, že je důležité zajistit, aby každý z nich mohl vykonávat svá práva a plnit své povinnosti zakotvené ve Smlouvách, jak je vykládá Soudní dvůr Evropské unie v souvislosti se sjednáváním a uzavíráním mezinárodních dohod.

Tři orgány se zavazují, že do šesti měsíců od vstupu této dohody v platnost se sejdou s cílem zahájit jednání o zdokonalených praktických ujednáních pro spolupráci a sdílení informací v rámci Smluv v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie.

VII. PROVÁDĚNÍ A UPLATŇOVÁNÍ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ UNIE

41. Tři orgány se shodují na důležitosti strukturovanější vzájemné spolupráce v zájmu posouzení uplatňování a účinnosti práva Unie za účelem jeho zlepšení prostřednictvím budoucích právních předpisů.

42. Tři orgány zdůrazňují, že právní předpisy Unie je zapotřebí pohotově a správně uplatňovat v členských státech. Lhůta pro provedení směrnic ve vnitrostátním právu bude co možná nejkratší a obecně nebude delší než dva roky.

43. Tři orgány vyzývají členské státy, aby při přijímání opatření, kterými provádějí právní předpisy Unie ve vnitrostátním právu nebo kterými plní rozpočet EU, jasně informovaly veřejnost o těchto opatřeních. Pokud se členské státy při provádění směrnic ve vnitrostátním právu rozhodnou přidat další prvky, které s těmito právními předpisy Unie nijak nesouvisejí, mělo by být možné je rozpoznat, buď prostřednictvím prováděcího aktu nebo aktů nebo prostřednictvím souvisejících dokumentů.

44. Tři orgány vyzývají členské státy ke spolupráci s Komisí, pokud jde o získávání informací a údajů potřebných k monitorování a hodnocení způsobu, jakým je prováděno právo Unie. Tři orgány připomínají a zdůrazňují význam společného politického prohlášení členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 ⁽¹⁾ a společného politického prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 27. října 2011 o informativních dokumentech, které se týkají informativních dokumentů přikládaných k oznámení o prováděcích opatřeních.

45. Komise i nadále podává každý rok Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování právních předpisů Unie. Zpráva Komise případně obsahuje odkaz na informace uvedené v bodu 43. Komise může poskytnout další informace o stavu provádění daného právního aktu.

VIII. ZJEDNODUŠOVÁNÍ

46. Tři orgány potvrzují svůj závazek častěji a při plném respektování ustanovení interinstitucionální dohody ze dne 28. listopadu 2001 o systematictějšímu využívání metody přepracování právních aktů využívat k úpravě stávajících právních předpisů legislativní metodu přepracování. V případech, kdy není metoda přepracování vhodná, předloží Komise co nejdříve po přijetí pozměňujícího aktu návrh v souladu s ustanoveními interinstitucionální dohody ze dne 20. prosince 1994 o zrychlené pracovní metodě pro úřední kodifikaci právních předpisů. Pokud Komise tento návrh nepředloží, uvede důvody, proč tak neučinila.

47. Tři orgány se zavazují, že budou prosazovat nejúčinnější regulační nástroje, jako je harmonizace a vzájemné uznávání, s cílem zabránit nadměrné regulaci a administrativní zátěži a dosáhnout cílů Smluv.

48. Tři orgány se shodují, že budou spolupracovat na aktualizaci a zjednodušení právních předpisů a zamezení nadměrné regulaci a administrativní zátěži pro občany, správní orgány a podniky, zejména malé a střední podniky, a zároveň zajistí, že právní předpisy dosáhnou svých cílů. Tři orgány se v této souvislosti shodují, že si před finalizací pracovního programu Komise vymění názory na tuto otázku.

Komise se zavazuje, že každý rok v rámci Programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT) předloží přehled výsledků, kterých Unie dosáhla při úsilí o zjednodušení právních předpisů, zamezení nadměrné regulaci a snížení administrativní zátěže.

Kdykoli to bude možné, Komise kvantifikuje potenciál jednotlivých návrhů nebo právních aktů z hlediska snížení regulační zátěže nebo úspor, přičemž bude vycházet z činnosti orgánů v oblasti posuzování dopadů a hodnocení a z příspěvku členských států a zúčastněných stran a zohlední náklady a přínosy předpisů Unie.

Komise taktéž posoudí, zda lze v rámci jejího programu REFIT stanovit cíle pro snížení zátěže v konkrétních odvětvích.

IX. PLNĚNÍ A MONITOROVÁNÍ TĚTO DOHODY

49. Tři orgány podniknou nezbytné kroky k tomu, aby disponovaly prostředky a zdroji nezbytnými pro řádné plnění této dohody.

50. Plnění této dohody budou tři orgány společně a v pravidelných intervalech monitorovat, a to na politické úrovni prostřednictvím každoročních diskusí a na odborné úrovni v rámci interinstitucionální koordinační skupiny.

X. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

51. Tato interinstitucionální dohoda nahrazuje interinstitucionální dohodu o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 16. prosince 2003 ⁽²⁾ a interinstitucionální společný přístup k posuzování dopadů z listopadu 2005 ⁽³⁾.

Příloha této dohody nahrazuje obecnou shodu o aktech v přenesené pravomoci z roku 2011.

52. Tato dohoda vstupuje v platnost dnem podpisu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽²⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/better_regulation/documents/ii_common_approach_to_ia_en.pdf

Съставено в Страсбург, 13 април 2016 г.
 Hecho en Estrasburgo, el 13 de abril de 2016.
 Ve Štrasburku dne 13. dubna 2016.
 Udfærdiget i Strasbourg, den 13. april 2016.
 Geschehen zu Straßburg am 13. April 2016.
 Strasbourg, 13. april 2016
 Έγινε στο Στρασβούργο, 13 Απριλίου 2016.
 Done at Strasbourg, 13 April 2016.
 Fait à Strasbourg, le 13 avril 2016.
 Arna dhéanamh in Strasbourg, an 13 Aibreán 2016.
 Sastavljeno u Strasbourg 13. travnja 2016.
 Fatto a Strasburgo, addì 13 aprile 2016.

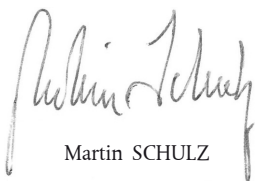
Strasbūrā, 2016. gada 13. aprīlī.
 Priimta Strasbūre 2016 m. balandžio 13 d.
 Kelt Strasbourgban, 2016. április 13-én.
 Magħmul fi Strasburg 13 ta' April 2016.
 Gedaan te Straatsburg, 13 april 2016.
 Sporządzono w Strasburgu dnia 13 kwietnia 2016 r.
 Feito em Estrasburgo, em 13 de abril de 2016.
 Īntocmit la Strasbourg 13 aprilie 2016.
 V Štrasburgu 13. aprīla 2016.
 V Strasbourg, 13. aprila 2016.
 Tehty Strasbourgissa 13. huhtikuuta 2016.
 Som skedde i Strasbourg den 13 april 2016.

За Европейския парламент
 Por el Parlamento Europeo
 Za Evropský parlament
 For Europa-Parlamentet
 Im Namen des Europäischen Parlaments
 Euroopa Parlamendi nimel
 Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 For the European Parliament
 Pour le Parlement européen
 Thar ceann Pharlaimint na hEorpa
 Za Europski parlament
 Per il Parlamento europeo
 Eiroparlamenta vārdā
 Europos Parlamento vardu
 Az Európai Parlament részéről
 Ghall-Parlament Ewropew
 Voor het Europees Parlement
 W imieniu Parlamentu Europejskiego
 Pelo Parlamento Europeu
 Pentru Parlamentul European
 Za Európsky parlament
 Za Evropski parlament
 Euroopan parlamentin puolesta
 På Europaparlamentets vägnar

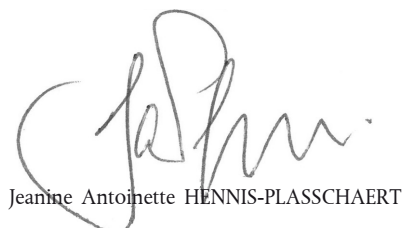
За Съвета
 Por el Consejo
 Za Radu
 På Rådets vegne
 Im Namen des Rates
 Nōukogu nimel
 Για το Συμβούλιο
 For the Council
 Pour le Conseil
 Thar ceann Comhairle
 Za Vijeće
 Per il Consiglio
 Padomes vārdā
 Tarybos vardu
 A Tanács részéről
 Ghall-Kunsill
 Voor de Raad
 W imieniu Rady
 Pelo Conselho
 Pentru Consiliu
 Za Radu
 Za Svet
 Neuvoston puolesta
 På rådets vägnar

За Комисията
 Por la Comisión
 Za Komisi
 På Kommissionens vegne
 Im Namen der Kommission
 Komisjoni nimel
 Για την Επιτροπή
 For the Commission
 Pour la Commission
 Thar ceann an Choimisiúin
 Za Komisiju
 Per la Commissione
 Komisijas vārdā
 Komisijos vardu
 A Bizottság részéről
 Ghall-Kummissjoni
 Voor de Commissie
 W imieniu Komisji
 Pela Comissão
 Pentru Comisie
 Za Komisiu
 Za Komisijo
 Komission puolesta
 På kommissionens vägnar

Председател/El Presidente/Předseda/Formand/Der Präsident/President-Eesistuja/
 Ο Πρόεδρος/The President/Le Président/An tUachtarán/Predsjednik/
 Il Presidente/Priekšsēdētājs/Pirmininkas/Az elnök/Il-President/de Voorzitter/
 Przewodniczący/O Presidente/Preşedintele/Předseda/Predsednik/Puheenjohtaja/Ordförande

Martin SCHULZ

Jeanine Antoinette HENNIS-PLASSCHAERT

Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Obecná shoda mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o aktech v přenesené pravomoci**I. Oblast působnosti a obecné zásady**

1. Tato obecná shoda vychází z obecné shody o aktech v přenesené pravomoci z roku 2011, kterou nahrazuje, a zjednodušuje postup, který byl následně stanoven Evropským parlamentem a Radou. Obsahuje praktická ujednání a dohodnutá vyjasnění a preference týkající se přenesení legislativní pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Tento článek vyžaduje, aby byly v každém legislativním aktu, v němž je stanoveno přenesení pravomoci (dále jen „základní akt“), výslovně vymezeny cíle, obsah, rozsah a doba trvání daného přenesení.
2. Při výkonu svých pravomocí a v souladu s postupy stanovenými ve Smlouvě o fungování EU spolupracují Evropský parlament, Rada a Komise (dále jen „tři orgány“) během celého postupu, aby zajistily bezproblémový výkon přenesené pravomoci a účinnou kontrolu této pravomoci Evropským parlamentem a Radou. Za tímto účelem jsou udržovány odpovídající kontakty na administrativní úrovni.
3. Dotčené orgány se v závislosti na postupu přijímání základního aktu zavazují, že při navrhování přenesení pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU, nebo provádění tohoto přenesení pravomoci, budou pokud možno zohledňovat vzorová ustanovení uvedená v dodatku k této obecné shodě.

II. Konzultace při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci

4. Komise při přípravě návrhů aktů v přenesené pravomoci konzultuje odborníky, které jmenuje každý členský stát. Odborníci z členských států jsou včas konzultováni ohledně každého návrhu aktu v přenesené pravomoci, kterou útvary Komise připravily (*). Návrhy aktů v přenesené pravomoci se sdílejí s odborníky z členských států. Tyto konzultace probíhají v rámci stávajících skupin odborníků nebo v rámci ad hoc setkání s odborníky z členských států, které Komise zve prostřednictvím stálých zastoupení všech členských států. Je na členských státech rozhodnout, kteří odborníci se mají zúčastnit. Odborníci členských států obdrží návrhy aktů v přenesené pravomoci, návrh pořadu jednání a jakékoli další relevantní dokumenty včas, aby měli dostatek času na přípravu.
5. Na konci každého setkání s odborníky z členských států nebo v návaznosti na tato setkání oznámí útvary Komise, jaké závěry z diskusí vyvodily, včetně toho, jak zohlední názory odborníků a jak hodlají postupovat. Tyto závěry se zaznamenávají v zápisech ze setkání.
6. Součástí přípravy a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci mohou být rovněž konzultace se zúčastněnými stranami.
7. Jestliže se věcný obsah návrhu aktu v přenesené pravomoci nějak změní, dá Komise odborníkům z členských států příležitost vyjádřit se k pozměněnému znění (v příslušných případech písemně).
8. Proces konzultace se shrne v důvodové zprávě připojené k aktu v přenesené pravomoci.
9. Komise pravidelně zpřístupňuje orientační seznamy plánovaných aktů v přenesené pravomoci.

(*) Specifika postupu pro vypracování regulačních technických norem (RTN), popsána v nařízeních o evropských orgánech dohledu [nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84), se zohlední, aniž jsou dotčena ujednání o konzultacích, jak stanoví tato dohoda.

10. Komise při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci zajišťuje včasné a současné předávání všech dokumentů, včetně návrhů aktů, Evropskému parlamentu a Radě a současně odborníkům z členských států.
11. Jestliže to považují za nezbytné, mohou Evropský parlament i Rada vysílat odborníky na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci, na něž jsou pozváni odborníci z členských států. Evropský parlament a Rada za tímto účelem obdrží plán zasedání na nadcházející měsíce a pozvánky na všechna setkání odborníků.
12. Tři orgány si navzájem sdělí své příslušné funkční elektronické schránky, jež mají být použity k předávání a přijímání všech dokumentů souvisejících s akty v přenesené pravomoci. K tomuto účelu se bude používat rejstřík, uvedený v bodě 29 této dohody, jakmile bude zřízen.

III. Ujednání týkající se předávání dokumentů a výpočtu lhůt

13. Komise prostřednictvím vhodného mechanismu oficiálně předává akty v přenesené pravomoci Evropskému parlamentu a Radě. S utajovanými dokumenty se zachází v souladu s vnitřními správními postupy, které vypracuje každý z orgánů za účelem zajištění veškerých požadovaných záruk.
14. Aby mohly Evropský parlament a Rada vykonávat práva uvedená v článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie ve lhůtách, jež stanoví jednotlivé základní akty, nepředává jim Komise žádné akty v přenesené pravomoci během následujících období:

— od 22. prosince do 6. ledna,

— od 15. července do 20. srpna.

Tato období se použijí pouze v případě, že lhůta pro vyslovení námítky je založena na bodu 18.

Tato období se nepoužijí v případě aktů v přenesené pravomoci přijatých postupem pro naléhavé případy uvedeným v části VI této obecné shody. Je-li akt v přenesené pravomoci přijat postupem pro naléhavé případy během jednoho z období stanovených v prvním pododstavci, lhůta pro vyslovení námítky stanovená v základním aktu začíná plynout až po ukončení uvedeného období.

Do října roku, jenž předchází roku konání voleb do Evropského parlamentu, se tři orgány dohodnou na způsobu oznamování aktů v přenesené pravomoci během volební přestávky.

15. Lhůta pro vyslovení námitek začíná běžet v okamžiku, kdy Evropský parlament a Rada obdrží všechny úřední jazykové verze aktu v přenesené pravomoci.

IV. Doba trvání přenesené pravomoci

16. Základní akt může zmocnit Komisi k přijímání aktů v přenesené pravomoci na dobu neurčitou nebo určitou.
17. Je-li stanovena doba určitá, měl by základní akt v zásadě stanovit automatické prodloužení přenesení pravomoci o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námítku nejpozději tři měsíce před koncem každého období. Nejpozději devět měsíců před koncem každého období vypracuje Komise o přenesené pravomoci zprávu. Tímto bodem není dotčeno právo Evropského parlamentu a Rady přenesení pravomoci zrušit.

V. Lhůty pro vyslovení námitek Evropským parlamentem a Radou

18. Aniž je dotčen postup pro naléhavé případy, lhůta pro vyslovení námitek stanovená případ od případu pro každý základní akt by v zásadě měla být alespoň dvouměsíční a mělo by být možné ji pro každý orgán (Evropský parlament nebo Radu) na jeho podnět o dva měsíce prodloužit.

19. Akt v přenesené pravomoci však může být zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupit v platnost před uplynutím této lhůty, pokud Evropský parlament i Rada Komisi informují, že námitky nevyšloví.

VI. Postup pro naléhavé případy

20. Postup pro naléhavé případy by měl být vyhrazen pro výjimečné případy, jako jsou otázky zabezpečení a bezpečnosti, ochrana zdraví a bezpečnosti nebo vnější vztahy (včetně humanitárních krizí). Evropský parlament a Rada by měly volbu postupu pro naléhavé případy zdůvodnit v základním aktu. Situace, kdy má být použit postup pro naléhavé případy, se upřesní v základním aktu.
21. Komise se zavazuje, že bude Evropský parlament a Radu plně informovat o možnosti přijmout akt v přenesené pravomoci postupem pro naléhavé případy. Jakmile útvary Komise takovou možnost zjistí, neformálně na ni upozorní sekretariáty Evropského parlamentu a Rady prostřednictvím funkčních elektronických schránek uvedených v bodě 12.
22. Akt v přenesené pravomoci přijatý postupem pro naléhavé případy vstupuje v platnost bezodkladně a použije se, pokud proti němu není ve lhůtě stanovené v základním aktu vyslovena námitka. Dojde-li k vyslovení námítky Evropským parlamentem nebo Radou, Komise tento akt zruší okamžitě poté, co jí Evropský parlament nebo Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námítek.
23. Při oznamování aktu v přenesené pravomoci přijatého postupem pro naléhavé případy Evropskému parlamentu a Radě uvede Komise důvody, které vedly k použití tohoto postupu.

VII. Zveřejňování v *Úředním věstníku*

24. Akty v přenesené pravomoci se zveřejňují v řadě L *Úředního věstníku Evropské unie* až po uplynutí lhůty pro vyslovení námítek, s výjimkou případů uvedených v bodě 19. Akty v přenesené pravomoci přijaté postupem pro naléhavé případy se zveřejňují bezodkladně.
25. Aniž je dotčen článek 297 Smlouvy o fungování Evropské unie, rozhodnutí Evropského parlamentu nebo Rady o zrušení přenesení pravomoci, o vyslovení námítek proti aktu v přenesené pravomoci přijatému postupem pro naléhavé případy nebo o vyslovení nesouhlasu s automatickým obnovením přenesení pravomoci se rovněž zveřejňují v řadě L *Úředního věstníku Evropské unie*. Rozhodnutí o zrušení přenesení pravomoci vstupuje v platnost prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.
26. Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* rovněž zveřejňuje rozhodnutí, kterými se ruší akty v přenesené pravomoci přijaté postupem pro naléhavé případy.

VIII. Vzájemná výměna informací, zejména v případě zrušení přenesení pravomoci

27. V rámci výkonu svých práv při použití podmínek stanovených v základním aktu se Evropský parlament a Rada vzájemně informují a informují Komisi.
28. Pokud Evropský parlament nebo Rada zahájí postup, který by mohl vést ke zrušení přenesení pravomoci, informuje druhé dva orgány nejpozději jeden měsíc před přijetím rozhodnutí o zrušení.

Dodatek

Vzorová ustanovení

Bod odůvodnění:

Za účelem ... [účel přenesení pravomoci] by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o ... [obsah a rozsah přenesené pravomoci]. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

Článek nebo články, kterými se přenášejí pravomoci

[Komise přijme / Komisi je svěřena pravomoc přijímat] akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem [A], pokud jde o ... [obsah a rozsah přenesené pravomoci].

Odstavec, který se doplní v případě postupu pro naléhavé případy:

Ve zvláště závažných naléhavých případech ... [obsah a rozsah přenesené pravomoci] se na akty v přenesené pravomoci podle tohoto článku použije postup stanovený v článku [B].

Článek [A]

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

[Doba trvání přenesení pravomoci]

Možnost 1:

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku [článcích] ... je svěřena Komisi na dobu neurčitou od ... [datum vstupu základního legislativního aktu v platnost] či jiný datum stanovený společně normotvůrci].

Možnost 2:

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku [článcích] ... je svěřena Komisi na dobu X let od ... [datum vstupu základního legislativního aktu v platnost] či jiný datum stanovený společně normotvůrci]. Nejpozději devět měsíců před koncem tohoto ... období vypracuje Komise o přenesené pravomoci zprávu. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

Možnost 3:

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku [článcích] ... je svěřena Komisi na dobu ... let od ... [datum vstupu základního legislativního aktu v platnost] či jiný datum stanovený společně normotvůrci].

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku [článcích] ... kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku [článků] ... vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě [dvou měsíců] ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o [dva měsíce].

Článek, který se doplňuje v případě postupu pro naléhavé případy:

Článek [B]

Postup pro naléhavé případy

1. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku vstupují v platnost bezodkladně a jsou použitelné, pokud proti nim není vyslovena námitka v souladu s odstavcem 2. V oznámení aktu v přenesené pravomoci Evropskému parlamentu a Radě se uvedou důvody použití postupu pro naléhavé případy.
 2. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky postupem uvedeným v čl. [A] odst. 6. V takovém případě Komise tento akt zruší okamžitě poté, co jí Evropský parlament nebo Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námitek.
-

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS